Nr. 12. Tarnopol, dnia 1 października 1928. Rok VIII.

TARNOPOLSKI
Dziennik Wojewódzki

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki. Wychodzi 1-go każdego miesiąca.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy. Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku służbowego do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 zł.

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA WOJEWODY.

1

Wojewoda Tarnopolski.

L. BP. 7127/28. Tarnopol, dnia 30 sierpnia 1928.

Zmiana rejonu posterunków P. P. w Kopyczyńcach, Suchostawie i Hadyńkowcach w powiecie kopyczynieckim.

Zarządzenie.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1926 r. Nr. BP. 9114/25 wydzielam z rejonu posterunku Policji Państwowej w Kopyczyńcach gminy Majdan i Oryszkowce i przydzielam gminę Majdan do rejonu posterunku P. P. w Suchostawie, zaś gminę Oryszkowce do rejonu posterunku P. P. w Hadyńkowcach, pow. Kopyczyńce.

Wojewoda: w z. **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

2

Wojewoda Tarnopolski.

Zmiana rejonu posterunków P. P. w Podhajcach i Telaczem, powiat Podhajce.

Zarządzenie.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1926 Nr. BP. 9114/25 wydzielam z rejonu posterunku P. P. w Podhajcach gminę Mużyłów i przydzielam ją do rejonu posterunku P. P. w Telaczem, pow. Podhajce.

Wojewoda: w z. **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

ORZECZENIA WOJEWODY.

3

Wojewoda Tarnopolski.

L. RW. 2557/28. Tarnopol, dnia 7 września 1928.

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 7 września 1928 r. L. RW. 2557/28.

Na podstawie art. 19, 20 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 (Dz. U. Rz. P. Nr. 57, poz. 504) orzekam:

Lasy majętności Janówka pod nazwą Janówka i Góry Zagrobelskie, położone w gminie katastralnej Zagrobela z Janówką, powiatu tarnopolskiego, na płk. 25, 1264, 1300, 1301, 1302, 1303/1, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310/1, 1397/1 i 1408, o łącznej powierzchni 329·3304 ha, stanowiące własność Wiktora Czarkowskiego-Golejewskiego, **uznaję za lasy ochronne.**

Wojewoda: w z. **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

ZARZĄDZENIA OKÓLNE WOJEWODY.

4

Wojewoda Tarnopolski.

L. SOP./SO. 9175/28. Tarnopol, 20 września 1928.

W sprawie form organizacyjnych pracy Samorządu terytorjalnego nad podniesieniem rolnictwa.

Do Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Postulat podniesienia kultury rolnej w Polsce dla powiększenia, niewystarczającej dzisiaj np. w zakresie zbóż chlebowych nawet na potrzeby rynku wewnętrznego, produkcji rolnej, wysuwa się na czoło najaktualniejszych programowych zagadnień państwowych.

W akcji zatem zdążającej do podniesienia wytwórczości rolnej, obok powołanych ku temu Władz Rządowych i ich lokalnych organów fachowych, obok dobrowolnych organizacji fachowych, powinny również wziąść jaknajżywszy udział związki samorządu terytorjalnego.

Wyrazem dążeń moich, zmierzających do zainteresowania związków Samorządowych zagadnieniem in-

tensyfikacji warsztatów produkcji rolnej, było wydanie szeregu zarządzeń, bądź dotyczących form organizacyjnych, bądź też wskazówek ogólno-programowych omawianej akcji (ogłoszony drukiem protokół z obrad Zjazdu Samorządowego Woj. Tarnopolskiego).

Zalecając wydatniejsze dotowanie przez Związki Samorządowe poczynań tych Związków w zakresie rolnictwa i hodowli, zalecając powoływanie do życia przy Radach Powiatowych Komisji rolnych i stanowisk instruktorów rolnych oraz lekarzy weterynaryjnych, wydając dla tych ostatnich wytyczne dla ich działalności (okólnik z dnia 2 maja b. r. L. RW. 1321/28 ogłoszony w Nr. 8 Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego), powołując wreszcie do życia w każdym powiecie samorządowym instytucję drobnego kredytu celem dostarczenia rolnikom na dogodnych warunkach kredytów, miałem na uwadze zmobilizowanie w akcji podniesienia rolnictwa i hodowli wszystkich rozporządzalnych sił i środków, dążyłem do zazębienia działalności w tym zakresie Związków Samorządowych z działalnością dobrowolnych organizacji rolniczych, ze spółdzielniami rolniczo handlowemi oraz instytucjami kredytowemi.

Obserwacja jednak rozwoju tych stosunków na terenach poszczególnych powiatów przekonała mnie, że nie wszędzie omawiana akcja znalazła należyte zrozumienie. Mogę stwierdzić, że na ogół nie wykazała ona dotąd większego zainteresowania i rozmachu, że nie zdołałem zaobserwować ustalenia przez poszczególne Związki programu prac w tym zakresie, dostosowanego do lokalnych warunków i potrzeb.

Biorąc pod uwagę poruszone powyżej momenty i okoliczności i podkreślając specjalnie doniosłe znaczenie tej akcji, tak z punktu widzenia interesu publicznego, jak i jednostki, w związku z rozpoczynającym się nowym okresem gospodarczym, wskazuję na konieczność żywszego i silniejszego zainteresowania się poszczególnych organów samorządów powiatowych zagadnieniami, zdążającemi do podniesienia wytwórczości rolnej, na konieczność przygotowania i rozpoczęcia pozytywnej i planowej w tym kierunku akcji. Nadto poza udzielonemi już w tym względzie wskazówkami, poniżej podaję do wiadomości Wydziałów Powiatowych wytyczne, dotyczące form organizacyjnych pracy Sam. teryt. nad podniesieniem rolnictwa, ustalone przez Ministerstwo Spraw Wewn. w porozumieniu z Ministerstwami Rolnictwa i Reform Rolnych. I tak:

1) Samorząd powiatowy powinien czuwać nad intenzywnym i wszechstronnym rozwojem rolnictwa w powiecie, biorąc czynny udział w akcji popierania rolnictwa.

2) Działalność w tym kierunku Samorządu powiatowego powinna się ściśle zazębić z działalnością odnośnych organów Państwowych, dobrowolnych organizacji rolniczych, zrzeszeń rolniczo oświatowych, spółdzielni rolniczo handlowych i instytucji finansowych, powołanych do kredytowania rolnictwa.

3) Podejmując udział w akcji popierania rolnictwa, Samorządy powiatowe nie powinny akcji tej traktować biurokratycznie. Działalność w tym kierunku Samorządów powinna być ujęta życiowo, a przedewszystkiem zaś należy zwracać uwagę, aby samorządowi instruktorzy rolni pracowali na terenie powiatu, stale utrzymywali bezpośredni kontakt z ludnością, wchodząc w rolnicze i hodowlane potrzeby powiatu i nadzorując rozwój każdej zapoczątkowanej w tym względzie akcji.

4) Jako teren najbardziej podatny, a najbardziej opłacający zastosowanie kierowniczej myśli rolniczej oraz wszelkie inwestycje materjalne, należy uznać wsie o uzdrowionym ustroju rolnym, a zatem wsie scalone, lub powstałe z racjonalnej parcelacji. W związku z powyższym wskazuję na konieczność propagowania i współdziałania Związków Samorządowych w akcji scaleniowej, prowadzonej przez Okręgowy Urząd Ziemski.

5) Odnośnie do działalności powiatowych komisji rolnych należy zapewnić ich działalności ciągłość, a prace komisji oprzeć na regulaminie i programie.

Do zadań powiatowych komisyj rolnych, które powinny być objęte regulaminem zaliczyć przedewszystkiem należy: a) opracowywanie planu działalności samorządu powiatowego w dziedzinie rolnictwa, b) opracowywanie projektu wydatków samorządu powiatowego na cele rolnicze, c) koordynowanie działalności samorządu powiatowego i dobrowolnych organizacji rolniczych (wymienionych powyżej w p. 2), d) kontrolowanie specjalnego personelu oraz Zakładów i urządzeń utrzymywanych przez Samorząd powiatowy w celu popierania rolnictwa, e) rozpatrywanie i opinjowanie sprawozdań tych dobrowolnych organizacji rolniczych, które korzystają z subwencji samorządu powiatowego, f) opinjowanie we wszelkich sprawach gospodarstwa wiejskiego, które wchodzą pod obrady organu stanowiącego Pow. Zw. Kom., g) przedstawianie Radzie Pow. kandydatów na członków kolegjów, powołanych do czynności oficjalnych, związanych z rolnictwem (n. p. do pow. Komisji kwalifikacyjnej dla uznania buhajów i t. p.), h) współdziałanie w sprawach szkolnictwa rolniczego, skutków działalności i badania celowości zużycia wydatków powiatowego Zw. Komunalnego w zakresie gospodarstwa wiejskiego.

W związku z wyszczególnionemi powyżej zadaniami i obowiązkami Samorządu powiatowego w zakresie podniesienia rolnictwa, aby pracom w tym kierunku zapewnić należyte wyniki i celowość, w skład powiatowej Komisji rolnej, obok przedstawicieli Samorządu powiatowego, wybranych przez Radę powiatową, z pośród osób, posiadających odpowiednie przygotowanie praktyczne i fachowo-rolnicze, powinni wejść w drodze kooptacji fachowi urzędnicy państwowi z resortów rolniczych, a więc: komisarz ziemski, pow. lekarz weterynarji, dalej pow. instruktor rolny, ew. Insp. Sam. gminnego, przedstawiciele dobrowolnych organizacji rolniczych, Spółdzielni rolniczo-handlowych, kierownicy pow. kas komunalnych, Dyrektor szkoły rolniczej, o ile takowa na terenie powiatu istnieje.

Udzielając Wydz. Pow. niniejszą instrukcję, równocześnie proszę P. P. Starostów, jako Komisarzy Tym. Zarządów Powiatowych o złożenie mi na najbliższym Zjeździe Starostów szczegółowego sprawozdania o rozwoju akcji współdzielni Pow. Zw. Komunalnych na terenach poszczególnych powiatów Województwa.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

5

Wojewoda Tarnopolski.

L. SOP/SO. 7989/28. Tarnopol, dnia 15 września 1928.

W sprawie pszystąpienia Samorządów do udziału w Spółdzielni dla eksploatacji rzeźni w Chodorowie.

Do Panów Starostów Powiatowych i Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Dnia 29 maja b. r. wydałem do wszystkich P. P. Starostów i Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego okólnik oznaczony L. S. O. P/S. O. 5491/28, (ogłoszony w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim № 9 w dniu 1 lipca 1928, strona 4) w sprawie akcji związanej z uruchomieniem Spółdzielczej rzeźni w Chodorowie, a w szczególności w sprawie przystąpienia do spółdzielni w charakterze członków Związków Komunalnych.

Niestety stwierdzić muszę, że omawiana akcja nie dała dotąd pożądanych rezultatów!

Zaledwie paru P. P. Starostów zawiadomiło mnie o zgłoszeniu przez poszczególne Związki Komunalne przystąpienia do Spółdzielni i to naogół z jednym tylko udziałem, natomiast w większości powiatów Województwa Tarnopolskiego Związki Komunalne nie wykazały niskiego dla tej sprawy zainteresowania.

Stan ten świadczy o nader nikłem zainteresowaniu się Związków Komunalnych najistotniejszemi zagadnieniami gospodarczemi, od należytego rozwiązania, których uzależnia się powodzenie naszego eksportu, naszej ekspanzji gospodarczej, a co zatem idzie dobrobytu Państwa i jego obywateli.

Z uwagi, że rozbudowa należycie urządzonych i dostosowanych do eksportu rzeźni wiąże się ściśle z dążeniem do racjonalizacji i intensyfikacji naszej produkcji hodowlanej, że zatem zachodzi konieczność związania spółdzielni nietylko bezpośrednio z producentem rolnikiem, lecz i ze Związkami Komunalnemi ześrodkowującemi w orbicie swej działalności i akcję rolniczo hodowlaną, wskazuję P. P. Starostom jako Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Wydziałom Powiatowym na konieczność głębszego zainteresowania się sprawą budowy i eksploatacji rzeźni w Chodorowie i dlatego nawiązując do wytycznych udzielonych P. P. (Wydz. Pow.) w tej sprawie w okólniku z dnia 29 maja b. r. L. S. O. P./S. O. 5491/28 polecam:

1) zainteresować omawianą akcją nietylko Związki Komunalne, lecz i poszczególnych producentów oraz organizacje rolniczo handlowe.

W tym celu zechcą P. P. Starostowie (Wydz. Pow.) nietylko oddziaływać osobiście, lecz i przez podwładne sobie organa, a przedewszystkiem Komisje Rolne.

2) O zgłoszeniu akcezu do Spółdzielni przez poszczególne Związki Komunalne oraz o ew. kandydatach na członków spółdzielni z pośród miejscowych producentów i stowarzyszeń zechcą P. P. niezwłocznie zawiadomić Małopolskie Towarzystwo Rolnicze we Lwowie (ul. Kopernika 20). Przytem Pow. Zw. Kom. a nawet większe gminy miejskie powinny subskrybować większą liczbę udziałów.

3) Złożyć mi o przebiegu akcji szczegółowe sprawozdanie na zapowiedzianym zjeździe Starostów.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski** w. r.

6

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP./SO. 8782/28. Tarnopol, 12 września 1928.

Rekrutacja robotników i robotnic na wyjazd do Francji.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

W myśl art. 55 rozporządzenia z 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. Rz. P. Nr. 89, poz. 799) rekrutacja robotników i robotnic na wyjazd do pracy zagranicę może odbywać się tylko przez Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy lub Komunalne Urzędy Pośrednictwa Pracy w woj. Śląskiem.

Zgodnie z powyższem rekrutacja robotników do Francji odbywa się na terenie tutejszego Województwa w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Tarnopolu względnie w miejscowościach przez ten Urząd do tego celu wyznaczonych, przyczem odbywa się ona każdorazowo w granicach przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zakreślonych i w terminach podawanych do wiadomości przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Tarnopolu.

W stacji zbornej w Mysłowicach, przeznaczonej tylko do wysyłki zarekrutowanych przez miejscowe Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy robotników i robotnic na miejsce przeznaczenia, nikt nie może być przyjęty do rekrutacji ani tem samem do wysyłki zarekrutowanym.

Powyższe zechcą Panowie Starostowie podać w sposób w miejscu praktykowany do publicznej wiadomości celem ostrzeżenia kandydatów na wyjazd na roboty do Francji przed wyjazdem do Mysłowic bez poprzedniego zarekrutowania na wyjazd przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

7

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. Pr. B/1 6182/28. Tarnopol, 25 września 1928.

Kary za niezgłaszanie wolnych miejsc pracy w P. U. P. P.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego i PP. Naczelników Kas Skarbowych.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 6 września 1928 Nr. 24536/Pr. III. zarządziło, że kary nakładane na pracodawców za niezgłoszenie wolnych miejsc, jako przewidziane punktem e) art. 6 oraz art. 34 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 z 1924 r.) stanowią dochód Funduszu Bezrobocia i z tej racji winne być wpłacane nie na rachunek budżetu dochodowego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, **a na rachunek Funduszu Bezrobocia do P. K. O. konto czekowe Nr. 9600 „Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia“.**

O tem zawiadamia się wszystkich Panów Starostów celem ścisłego przestrzegania powyższych postanowień.

Za Wojewodę: **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

8

Wojewoda Tarnopolski.

L. RW. 2714. Tarnopol, dnia 15 września 1928.

Budowa nowych rzeźni.

Do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Ponieważ przy budowie nowych rzeźni względnie przy przebudowie, modernizowaniu oraz projektowaniu rzeźni gminy napotykają na pewne trudności w uzyskaniu ofert na powierzenie tych robót odnośnym przedsiębiorcom, zawiadamiam, że między innemi firmami zajmuje się powyższemi sprawami firma Vagu Lemholt w Warszawie, ul. Wierzbowa Nr. 8.

Firma ta może udzielać długoterminowych kredytów instytucjom komunalnym, względnie w porozumieniu z Bankiem Komunalnym, mogłaby pokrywać należytości za instalacje rzeźniane obligacjami z danej gminy.

Przy tej sposobności przypominam Panom Starostom postanowienia tut. reskr. z 18 grudnia 1925, L. RW. 61102, w myśl którego należy przedkładać nadal Ministerstwu Rolnictwa za posrednictwem tut. Urzędu do wglądu i zatwierdzenia plany budowy nowych rzeźni, sporządzone przy przestrzeganiu wskazówek zawartych w tut. reskr. z dnia 8 stycznia 1927, L. RW. 4260 ex 26. Pan Starosta zarządzi natychmiast co należy i dopilnuje we właściwy sposób, aby gminy, które nie posiadają odpowiednich rzeźni, przystąpiły natychmiast do budowy nowych względnie do przebudowy, rozszerzenia, zmodernizowanio starych rzeźni.

O wydanych w tym kierunku zarządzeniach i obecnym stanie rzeźni w tamtejszym powiecie przedłoży mi Pan Starosta sprawozdanie do końca października b. r.

Za Wojewodę: **J. Ciemnołoński** w. r.
Naczelnik Wydziału.

9

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 2901/27. Tarnopol, dnia 22 września 1928.

W sprawie subwencji dla szkoły ogrodniczej w Lublinie.

Do Wydziałów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

Towarzystwo Ogrodnicze Lubelskie założyło w Lublinie Trzyletnią Szkołę Ogrodniczą. Nauka odbywa się już od czterech lat w Gmachu Uniwersytetu.

Szkoła ma zadanie dostarczyć inteligentnych fachowców na potrzeby krajowej wytwórczości rolnej.

Warunki przyjęcia: ukończony 14 rok życia, 4 klasy szkoły średniej lub 7 klas szkoły powszechnej.

Ze względu na obowiązek służby wojskowej kandydat nie może przekraczać 18 lat.

Opłata roczna za naukę wynosi 100 zł., płatnych w dwóch równych ratach przed 15 września i 15 stycznia. Nadto wraz z pierwszą ratą pobiera się 10 zł. na pomoce naukowe i bibljotekę.

Rok szkolny rozpoczyna się dnia 1 września i trwa dla pierwszego kursu do 15 sierpnia następnego roku kalendarzowego. W marcu kończy się kurs teoretyczny i uczniowie udają się grupami pod opieką wychowawców do wzorowo prowadzonych gospodarstw rolnych i ogrodniczych, gdzie przechodzą kurs praktyczny.

Przed wyjazdem na praktykę uczeń winien zaopatrzyć się w ubranie robocze (według ustalonego przez Szkołę wzoru) i we własne narzędzia ogrodnicze, a nadto na wydatki, związane z przejazdem, złożyć w kancelarji szkolnej 20 zł. Zarówno w Lublinie, jak w okresie prac praktycznych na wsi uczeń obowiązany jej nosić przepisanej formy czapkę.

Ponieważ na terenie Województwa Tarnopolskiego niema żadnych szkół ogrodniczych, zaleca się rozwinąć wśród miejscowej ludności rolniczej silną akcję w kierunku skłonienia jej do wysyłania dzieci do tej szkoły.

Korzyści po ukończeniu tej szkoły pominąwszy już nabycie przez elewów fachowej wiedzy dla produktywniejszego wykorzystania własności rolnej oraz możności uzyskania posady w obcych gospodarstwach — są jeszcze i tego rodzaju, że po ukończeniu szkoły

nabywa się w myśl obowiązujących rozporządzeń prawa do skróconej służby wojskowej.

Zauważa się, że w bieżącym roku szkoła wypuściła w świat poraz pierwszy swoich wychowanków w liczbie pięćdziesięciu siedmiu, a już po dwóch niespełna miesiącach od ukończenia roku szkolnego wszyscy niemal wychowankowie utrzymali stanowiska.

Przeciętny koszt edukacji rocznej jednego ucznia wynosi 400 zł., gdy szkoła pobiera od ucznia tylko 100 zł. dlatego wskazanem by było celem ułatwienia zadania Towarzystwa, by Wydziały powiatowe wstawiły corocznie do swego budżetu odpowiednią kwotę tytułem subwencji na utrzymanie tej szkoły, a to odpowiednio do ilości uczniów, uczęszczających do niej z danego powiatu.

Celem umożliwienia niezamożnym korzystania z tej szkoły, wskazanem by było ustanowić pewne stypendja, pod warunkiem np., że korzystający ze stypendjum po ukończeniu szkoły odda swą wiedzę fachową na usługi Wydziału powiatowego, takich uczni będzie mógł Wydział powiatowy zatrudnić w swych zakładach ogrodniczych, względnie urządzać przy ich pomocy po wsiach wykłady z zakresu ogrodnictwa i t. p.

Za Wojewodę: **Ciemnołoński** w. r.
Naczelnik Wydziału.

10

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. ZP. 3121. Tarnopol, dnia 17 września 1928.

Specyfiki farmaceutyczne dozwolone do sprzedaży w drogerjach.

Okólnik Nr. 109.

Do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego.

W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznysh z dnia 30 czerwca 1926 (Dz. Ust. Nr. 70, poz. 406) w przedmiocie specyfików farmaceutycznych dozwolonych do sprzedaży w drogerjach detalicznych, uwiadamia się, że dalszy wykaz tychże specyfików ukazał się w Monitorze Polskim Nr. 208 z dnia 10 września 1928 pod poz. 477.

Za Wojewodę: **Dr. Salak** w. r.
Naczelnik Wydziału.

OGŁOSZENIA, OBWIESZCZENIA, KOMUNIKATY, WYROKI N. T. A., EDYKTY I KONKURSY.

11

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 8901/28. Tarnopol, 15 września 1928

W sprawie Towarzystw upiększania miast.

Ogłoszenie.

Niniejszem ogłasza się opracowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wzór statutu dla Towarzystw upiększania miast — o następującem brzmieniu:

Statut

Towarzystwa upiększenia miasta w . . . .

§ 1. Na podstawie statutu niniejszego zawiązuje się stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo upiększenia miasta . . . .“ Siedzibą i terenem działalności stowarzyszenia jest miasto . . . .

§ 2. Celem Towarzystwa jest rozwój i podniesienie miasta . . . . pod względem zdrowotnym i estetycznym oraz współdziałanie w tym kierunku z władzami państwowemi i samorządowemi.

Towarzystwem opiekuje się Protektor uproszony do piastowania tej godności przez jedno z pierwszych walnych zebrań.

Protektorat może być ofiarowany tylko takiej osobie, która z racji swego stanowiska urzędowego lub stanowiska w społeczeństwie daje rękojmię skutecznego poparcia zadań Towarzystwa.

§ 3. Do osiągnięcia powyższego celu Towarzystwo dąży przez:

1) Wpajanie drogą odpowiedniej propagandy zamiłowania do czystości, estetyki i higjeny wśród mieszkańców miasta oraz uświadamianie ludności, że jest moralnym obowiązkiem każdego w zakresie swej możności przyczyniać się do upiększenia i uzdrowotnienia warunków bytu swego i swych współobywateli,

2) rozwijanie akcji, skierowanej bezpośrednio ku upiększeniu miasta, w szczególności przez zakładanie i utrzymywanie skwerów. kwietników i plantacyj, oraz podejmowanie inicjatywy w kierunku obsadzania ulic drzewami,

3) propagandę ozdabiania okien, balkonów i podwórz kwiatami i roślinami,

4) propandę i popieranie estetycznego urządzenia wystaw sklepowych, szyldów, reklam świetlnych i t. p.,

5) przedstawianie właściwym władzom państwowym i samorządowym potrzeb miasta pod względem zdrowotnym i estetycznym oraz współdziałanie z władzami w wszelkiej akcji zmierzającej ku uzdrowieniu i upiększeniu miasta.

§ 4. Zadaniem Towarzystwa jest również ułatwianie obcym zwiedzania miasta i udzielania im informacyj o rzeczach godnych widzenia.

§ §. Towarzystwo ma prawo urządzania kursów i udzielania nagród honorowych np. za najestetyczniej ozdobione okna i balkony lub wystawy sklepowe, za wzorowo utrzymane domy i podwórza i t. p. Wyniki konkursów i nazwiska osób nagrodzonych podaje się do wiadomości publicznej, umieszczając tabliczki z odpowiednim napisem na wyróżnionych domach i sklepach itd.

§ 6. Towarzystwo składa się z członków:

a) czynnych, b) wspierających, c) honorowych.

§ 7. Członkiem czynnym mogą być osoby, polecone przez jednego z członków Towarzystwa i przyjęte przez Zarząd na mocy decyzji powziętej zwykłą większością głosów. Członkowie czynni mają prawo i obowiązek brać udział w pracy Towarzystwa, opłacają składkę w wysokości . . . . . miesięcznie i posiadają czynne i bierne prawo wyborcze.

§ 8. Członkami popierającymi mogą być:

a) osoby, które nie będąc członkami czynnymi zobowiążą się do wpłacania na cele Towarzystwa pewnej stałej określonej przez siebie kwoty, b) młodzież biorąca udział w pracach Towarzystwa. Członkowie popierający nie biorą udziału w zebraniach i nie posiadaję czynnego i biernego prawa wyborczego.

Członków popierających przyjmuje Zarząd na zasadach, obowiązujących odnośnie członków czynnych.

§ 9. Członków honorowych mianuje Walne Zebranie na przedstawienie Zarządu z pośród osób, które położyły wybitne zasługi dla Towarzystwa lub dla miasta. Członkowie honorowi posiadają wszystkie prawa członków czynnych, przyczem nie są obowiązani do wpłacania składek.

§ 10. Członkowie występują z Towarzystwa na własne żądanie. Członkowie mogą być wykluczani przez Zarząd z powodu popełnienia czynów nieetycznych lub przynoszących szkodę Towarzystwu. Członek nie wpłacający składek w ciągu 6-ciu miesięcy traci prawo członkowskie.

§ 11. Fundusze Towarzystwa tworzą się:

a) ze składek członkowskich, b) z ofiar instytucyj i osób prywatnych, oraz z ewentualnych subsydjów władz państwowych i samorządowych, c) z dochodów z odczytów, koncertów, widowisk, zabaw, zbiórek i innych przedsięwzięć urządzanych z zachowaniem obowiązujących przepisów prawnych.

§ 12. Organami Towarzystwa są:

a) Walne Zebranie, b) Zarząd, c) Komisja Rewizyjna.

§ 13. Walne Zebranie jest najwyższą instancją Towarzystwa i składa się z członków zwyczajnych i honorowych. Walne Zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Zwyczajne Walne Zedranie odbywa się raz do roku w pierwszym kwartale roku sprawozdawczego i przedmiotem jego jest przedewszystkiem rozpatrzenie sprawozdania oraz dokonanie wyboru Zarządu i Komisji Rewizyjnej. Nadzwyczajne Walne Zebrania zwoływane są przez Zarząd z własnej inicjatywy, na żądanie Komisji Rewizyjnej lub też na żądanie 1/5 członków Towarzystwa w terminie miesięcznym od daty zgłoszenia żądania.

§ 14. Walne Zebrania zwoływane są przez Zarząd co najmniej na tydzień przed terminem zebrania za pomocą pisemnych zawiadomień lub ogłoszenia w miejscowej prasie.

§ 15. Walne Zebranie jest prawocne pzy obecności przynajmniej 1/3 części członków. Jeżeli jednak w dniu i o godzinie oznaczonej nie zbierze się powyższa ilość członków, odbędzie się tego samego dnia o godzinę później powtórne Walne Zebranie z tym samym porządkiem dziennym, powtórne to zebranie jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków, o czem powinna być wzmianka w zawiadomieniach o zebraniu. Sprawy na Walnem Zebraniu decydowane są prostą większością głosów. Wyjątek stanowią:

a) sprawa zmiany statutu, rozstrzygana większością 2/3 głosów obecnych,

b) sprawa rozwiązania i likwidacji Towarzystwa, rozstrzygana odpowiednio do postanowień § 21 statutu.

§ 16. Do zakresu działania Walnego Zebrania należy:

a) rozpatrzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok ubiegły,

b) zatwierdzenie budżetu na rok następny,

c) wybór Zarządu i Komisji Rewizyjnej,

d) załatwienie wniosków Zarządu i członków,

e) mianowanie członków honorowych,

f) zmiana statutu,

g) postanowienie co do rozwiązania i likwidacji Towarzystwa.

§ 17. Zarząd Towarzystwa składa się z . . . . . . członków wybranych na jeden rok. Członkowie Zarządu rozdzielają pomiędzy siebie poszczególne działy czynności.

§ 18. Do zakresu działania Zarządu należy:

a) kierowanie sprawami Towarzystwa odpowiednio do postanowień Walnego Zebrania,

b) zarządzenie majątkiem Towarzystwa,

c) prowadzenie rachunkowości zgodnie z przepisami prawa i przyjętemi zwyczajami, sporządzanie sprawozdań i budżetów,

d) zwoływanie Walnych Zebrań,

e) przyjmowanie i wykluczanie członków,

f)załatwianie sporów pomiędzy członkami, wynikających ze stosunku do stowarzyszenia.

§ 19. Do ważności uchwał Zarządu potrzebna jest obecność przynajmniej . . . . członków i prezesa, względnie jego zastępcy. Wszelkiego rodzaju dokumenty i pisma wychodzące z Towarzystwa podpisuje prezes i jeden z członków Zarządu. Towarzystwo reprezentuje na zewnątrz prezes względnie jego zastępca.

§ 20. Komisja rewizyjna składa się z . . . osób wybranych na rok jeden. Komisja Rewizyjna ma prawo w każdym czasie dokonywać sprawdzenia ksiąg i rachunkowości Towarzystwa, obowiązkowo zaś dopełnia tych czynności przed terminem dorocznego Wal-

nego Zebrania, któremu przedstawia swe sprawozdanie wraz z wnioskami.

§ 21. Towarzystwo może być rozwiązane uchwałą Walnego Zebrania, powziętą większością 2/3 głosów obecnych, przy obecności przynajmniej połowy ogólnej liczby członków uprawnionych do udziału w Zebraniu. Jeżeli taka liczba członków na zebranie nie przybędzie, sprawę rozstrzyga tą samą większością głosów powtórne Walne Zebranie zwołane na inny dzień i ważne jest bez względu na liczbę uczestników. Walne Zebranie decyduje jednocześnie o przeznaczeniu majątku Towarzystwa,

§ 22. Pierwszy skład Towarzystwa formuje się z założycieli i osób przez nich zaproszonych.

Wojewoda: Dr. **Kwaśniewski** w. r.

12

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP. 8927/28. Tarnopol, dnia 14 września 1928 r.
SO.

Interpretacja przepisów ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Ogłoszenie.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości wystosowane do Zarządów Powiatowych Kas Chorych okólniki Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie, zawierające interpretacje poszczególnych przepisów ustawy z 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) oraz okólniki wspomnianego Urzędu Ubezpieczeń, pozostające w związku z działalnością Kas Chorych:

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 9875/28. Lwów, dnia 6 sierpnia 1928 r.

Przedmiot: Termin wnoszenia skarg do Urzędu Ubezpieczeń.

Okólnik Nr. 81|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 14 VII. b. r. Nr. 2450/U. III w sprawie powołanej w nagłówku wyjaśniło następująco:

Ponieważ art. 85 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby naprzód powołuje art. 106 przepisów przechodnich przytoczonej ustawy, a potem dopiero ustanawia termin do wnoszenia skarg przeciw orzeczeniom Zarządu Kasy Chorych, wnosić należy, że termin ten stosuje się zarówno do skarg do mających powstać Urzędów Ubezpieczeń Społecznych, jak i do tych władz i instytucyj, które na podstawie cytowanego art. 106 wykonywują obecnie zastępczo orzecznictwo w zakresie przytoczonej ustawy z dnia 19 maja 1920 r. Również cyt. art. 106 stanowi wyraźnie, że termin przewidziany w powyższym artykule 85, ma zastosowanie przy wnoszeniu skarg na orzeczenie Zarządu Kasy Chorych do sądów cywilnych w b. zaborze rosyjskim bez znaczenia, że termin ten nie ma zastosowania do skarg wnoszonych do władz administracyjnych w byłym zaborze austrjackim oraz do Urzędów Ubezpieczeń w b. zaborze pruskim.

Natomiast przytoczone art. powyższej ustawy w niczem nie dotyczą postępowania przed władzami administracyjnemi lub istniejącemi na podstawie Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej (Reichsversicherung) w b. zaborze pruskim Urzędami Ubezpieczeń w sprawach, wynikłych przy stosowaniu przytoczonej ustawy z dnia 19 maja 1920 roku.

Jak wynika z powyższego art. 128 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy zachowuje nadal moc swoją przy wnoszeniu odwołań od orzeczeń Urzędów Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczenia.

Dyrektor: Dr. **Szkodziński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów. Wydział I.

Nr. 4575/I. Warszawa, dnia 30 czerwca 1928 r.

Przedmiot: W sprawie ubezpieczenia agentów pocztowych w Kasach Chorych.

Do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Bydgoszczy, Katowicach, Gdańsku.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów unieważnia zarządzenie b. Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dnia 3 kwietnia 1924 roku Nr. 985/II i poleca Dyrekcji ubezpieczyć w Kasach Chorych agentów pocztowych poczynając od dnia 1 stycznia 1928 roku.

O ile wśród agentów znajdują się tacy, którzy są również zatrudnieni w innych przedsiębiorstwach wówczas należy ściśle stosować p. III art. 55 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o Kasach Chorych.

W związku z tem Dyrekcja poda tu wysokość kredytu potrzebnego na przeprowadzenie tego ubezpieczenia.

Równocześnie nadmienia się, że odnośnie obowiązku ubezpieczenia agentów za czas poprzedzający t. j. przed dniem 1 stycznia b. r. Ministerstwo Poczt i Telegrafów odnosi się w tej sprawie do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z prośbą o wydanie ze swej strony Zarządom Kas Chorych stosownego zarządzenia mającego na celu nieściąganie wyjątkowo przypadają-

cych składek tak od Zarządu Pocztowego jak i od ubezpieczonych agentów i o wyniku zostanie Dyrekcja powiadomiona dodatkowo.

Bogusław Miedziński m. p.
Minister.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 9880/28. Lwów, dnia 6 sierpnia 1928.

Przedmiot: Ubezpieczenie agentów pocztowych.

Okólnik Nr. 79|28.

Do Zarządów i PP. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie przesyła do wiadomości powyższy odpis zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów w sprawie ubezpieczenia na wypadek choroby agentów pocztowych.

W związku z tem — Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie wykonując reskrypt Głównego Urzędu Ubezpieczeń z dnia 28 lipca b. r. L. 4884/GUU. wzywa Panów Komisarzy Kas Chorych podległych nadzorowi tut. Urzędu, aby ze względu na to, że na skutek zarządzenia b. Gen. Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dnia 3 IV. 1924 r. w sprawie nieubezpieczenia agentów pocztowych ci ostatni nie korzystali dotychczas wcale z świadczeń Kasy nie wymierzali składek z tytułu ich ubezpieczenia na okres przed 1 stycznia 1928 r. oraz zwraca uwagę Zarządów Kas Chorych, że zajęcie takiego samego stanowiska byłoby wskazane.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 9701/28. Lwów, dnia 6 sierpnia 1928.

Przedmiot: Tworzenie stałych Komisyj pojednawczych w Kasach Chorych.

Okólnik Nr. 80|28.

Do Zarządów i PP. Komisarzay wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

W niektórych Kasach Chorych Komisarze wzgl. Zarządy nie utworzyły dotychczas w myśl art. 84 ustawy z 19 maja 1920 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) stałych Komisyj Pojednawczych mimo wydanych w tym względzie wyjaśnień Ministerstwa Pracy i Okieki Społecznej (reskrypty Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 kwietnia 1924 r. Nr. 1367/VII. i z dnia 3 lipca 1925 Nr. 208/U. 3 cyt. na str. 115 i 116 książki L. Frankowskiej) i powołują je dopiero w chwili zaistnienia pewnych spornych spraw.

Ponieważ ten stan rzeczy jest niewłaściwy, przeto Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie, wykonując reskrypt Głównego Urzędu Ubezpieczeń z dnia 27 lipca 1928 r. L. 5315/GUU. wzywa Zarządy i PP. Komisarzy Kas Chorych podległych nadzorowi tut. Urzędu do ścisłego zastosowania się do wymienionych wyżej reskryptów.

W tym celu należy w tych Kasach Chorych, w których okręgu Komisje Pojednawcze do spraw z lekarzami nie zostały dotychczas utworzone, wybrać bezzwłocznie 2 przedstawicieli Zarządu oraz zwrócić się do ogółu lekarzy danej Kasy oraz do właściwej Izby lekarskiej o wyznaczenie po jednym przedstawicielu do Komisji Pojednawczej.

Najpóźniej do dnia 25 sierpnia 1928 r. należy sprawozdanie z wymienieniem przedstawicieli Zarządu Kasy i lekarzy przedłożyć Okręgowemu Urzędowi Ubezpieczeń, który w myśl art. 84 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. powoła Komisję Pojednawczą do spraw z lekarzami dla okręgu każdej Kasy Chorych.

Te Kasy Chorych dla których Komisje Pojednawcze zostały już utworzone, winny również w terminie do 25 sierpnia 1928 roku przedłożyć tu sprawozdania, kiedy kończy się roczna kadencja Komisji, jeśli zaś kadencja ta już się skończyła, winny bezzwłocznie postąpić w sposób wyżej podany.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 9958/28. Lwów, dnia 8 sierpnia 1928.

Przedmiot: Interpretacja art. 3 dotycząca pracowników rolnych.

Okólnik Nr. 83|28.

Do Zarządów i PP. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 26 lipca b. r. Nr. 3055/U. III. w sprawie powołanej w nagłówku wyjaśniło następująco:

Pracownicy rolni, zatrudnieni, w myśl umowy najmu, przy wszelkiego rodzaju pracach na roli, którzy pełnią doraźnie lub czasowo — w związku z sezonowym charakterem pracy na roli — pewne czynności w przedsiębiorstwach przemysłowo-rolnych swego pra-

codawcy, nie mogą być uważani, jak to wyjaśnił Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 25 listopada 1927 r. Nr. C 772/26, za pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowo-rolniczych, którzy, w myśl wielokrotnych wyjaśnień Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, należą do Kas Chorych na całym obszarze Państwa.

Jednakże, w konkretnych wypadkach, orzec czy dany pracownik winien być zaliczony do pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowo-rolniczych można jedynie po zbadaniu okoliczności w każdym poszczególnym wypadku. Decyzja w tym względzie należy, w myśl art. 76 p. a. ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) do Zarządu Kasy z prawem odwołania w toku instancji, przewidzianym w art. 85 łącznie z art. 106 przytoczonej ustawy.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 10571/28. Lwów, dnia 13 sierpnia 1928 roku.

Przedmiot: Pracodawcy zwrot za dostarczone podwody.

Okólnik Nr. 84|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że na zapytanie niektórych Kas Chorych, czy pracodawcom żądającym zwrotu kosztów przewiezienia chorych pracowników do lekarza kasowego lub tego ostatniego do ubezpieczonych, należy te koszta zwracać, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 14 lipca b. r. 855/U. 3 wjaśniło co następuje:

Ustawa z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) zobowiązuje Kasy Chorych do zwrotu w określonych w przytoczonej ustawie wypadkach kosztów leczenia ubezpieczonym, nie przewiduje zaś obowiązku Kasy Chorych zwrotu pracodawcom wydatków, poniesionych przez nich na leczenie ich pracowników, z innego tytułu prawnego, bądź zawartej umowy lub z dobrej woli. Wobec tego roszczenia pracodawców do Kas Chorych zwrot listów przewiezienia chorych pracowników do lekarza kasowego lub tego ostatniego do ubezpieczonego nie mają podstawy ustawowej.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński w. r.**

ODPIS.

Ministerstwo Skarbu.

L. dz. I. 9307/5/28. Warszawa, dnia 23 lipca 1928 r.

Przedmiot: Niestosowanie art. 25 ustawy emerytalnej do pracowników Kasy Chorych.

Do Izby Skarbowej we Lwowie, Warszawie, Poznaniu, Krakowie i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 19 czerwca b. r. L. Rej. 4632/27 w sprawie Zygmunta Zukotyńskiego orzekł, że cechy ustrojowe Kas Chorych stwierdzają, że Kasy te bynajmniej nie należą do instytucyj samorządu terytorjalnego, który ma na widoku art. 25 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., a zatem rozciągnięcie mocy przepisu w pomienionym artykule zawartego na wypadek, gdy emeryci państwowi pobierają z Kas tych wynagrodzenie z tytułu zajmowanych tam stanowisk, nie jest uzasadnione.

W wykonaniu tego orzeczenia Ministerstwo Skarbu poleca Izbie Skarbowej nie stosować do emerytów zatrudnionych w Kasach Chorych art. 25 powołanej ustawy, a zarazem bezzwłocznie zarządzić tak zwrot poczynionych z tego tytułu potrąceń, jako też dalszą wypłatę zaopatrzeń emerytalnych.

Za godność: **Freidenberg** w. r. **Kossowski** m. p.
w z. Naczelnika Wydziału.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 10601/28. Lwów, dnia 13 sierpnia 1928.

Przedmiot: Odwołanie okólnika Nr. 47/27.

Okólnik Nr. 85|28.

Do Zarządów i PP. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpiecze we Lwowie podając powyższe do wiadomości, anuluje niniejszem swój okólnik Nr. 47/27 z dnia 31 III. 1927 roku Nr. dz. 2787/27.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński w. r.**

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

L. 11099/28. Lwów, dnia 25 sierpnia 1928 r.

Przedmiot: Ubezpieczenie na wypadek choroby oglądaczy mięsa.

Okólnik Nr. 91|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 11 sierpnia 1928 r. Nr. 1268/U. III. w sprawie powołanej w nagłówku wyjaśniło jak następuje:

Za pracodawcę oglądaczy mięsa uważać należy tę osobę fizyczną lub prawną, która daną osobę powołała w drodze umowy lub przez nominację do pełnienia funkcyj oglądacza mięsa, jeżeli więc danego oglądacza mianuje Sejmik Powiatowy, ten ostatni winien być uznany za jego pracodawcę w znaczeniu ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272).

W myśl art. 19 ust. II. przytoczonej ustawy przy określaniu płacy ustawowej do policzalnego zarobku ubezpieczonego wliczać należy świadczenia osób trzecich, o ile świadczenia te wpływają na wysokość wynagrodzenia, a więc i w tym wypadku, gdy świadczenia te stanowią jedyne przewidziane wynagrodzenie pracownika. Ponieważ dochody oglądaczy mięsa wypływają z pełnienia przez nich obowiązku służbowego, uzasadniającego obowiązek ich ubezpieczenia, ich pracodawca w wyżej określonem znaczeniu winien zgłosić oglądacza mięsa w Kasie Chorych z podaniem wysokości ich zarobku, wszystko jedno w jakiej formie otrzymywanego (bezpośrednio od pracodawcy, czy jako świadczenia osób trzecich) oraz jest odpowiedzialny wobec Kasy należnych za nich składek.

W konkretnych wypadkach o obowiązku ubezpieczenia i o zaliczeniu do grup zarobkowych decyduje, w myśl art. 76 p. a) przytoczonej ustawy, Zarząd Kasy Chorych, od którego decyzji przysługuje prawo odwołania w toku instancyj, przewidzianym w art. 85 łącznie z art. 106 powyższej.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński.**

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

L. 11101. Lwów, dnia 25 sierpnia 1928 r.

Przedmiot: Przedłużenie terminu wymeldowania przez pracodawców.

Okólnik Nr. 90|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 10 sierpnia 1928 r. Nr. 2972/U. III. w sprawie powołanej w nagłówku wyjaśniło jak następuje:

Ponieważ ustawa z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) w art. 15 ust. I. kategorycznie stanowi, że pracodawcy obowiązani są w ciągu 3 wzgl. 5 dni od daty przyjęcia lub zwolnienia pracownika zawiadomić o tem Kasę Chorych, przedłużenie tego terminu przez Kasę, jako sprzeczne z ustawą, jest niedopuszczalne.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zaznacza jednocześnie, że wobec postanowienia art. 51 ust. I. przytoczonej ustawy, który stanowi, że „składki winny być wpłacane aż do dnia zawiadomienia o zaprzestaniu pracy przez ubezpieczonego“, wszelka zwłoka w zawiadomieniu Kasy Chorych o opuszczeniu zatrudnienia przez pracownika — naraża pracodawcę na dodatkowe koszty.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

L. 11100/28. Lwów, dnia 25 sierpnia 1928 r.

Przedmiot: Ubezpieczenie na wypadek choroby sekwestratorów.

Okólnik Nr. 89|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 11 sierpnia 1928 r. Nr. 224/U. III. w sprawie powołanej w nagłówku wyjaśniło jak następuje:

Obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby podlegają wszystkie osoby, zatrudnione na podstawie stosunku służbowego lub roboczego, stosunek zaś roboczy lub służbowy zachodzi wtedy, gdy stwierdzić się daje gospodarcza i osobista zależność zatrudnionego od swego pracodawcy t. j. gdy usługi są wykonywane niesamodzielnie, ale w zależności od pracodawcy niezależnie od tego, w jakiej formie i w jakiej wysokości otrzymuje pracownik wynagrodzenie oraz od trwałości stosunku służbowego. Jak wynika z art. 9 i 55 powołanej ustawy obowiązek powyższego ubezpieczenia nie zależy od tego, czy pracownik zatrudniony jest u jednego czy kilku pracodawców oraz od tego, czy posiada on stałe miejsce zatrudnienia. Cytowane artykuły zawierają też wskazówki, któremi winien kierować się Zarząd Kasy Chorych przy określaniu miejsca pracy zatrudnionego w znaczeniu powołanej ustawy oraz przy rozrachunku należnych Kasie składek między poszczególnych pracodawców danego pracownika.

Jak wynika z powyższego sekwestratorzy Wydziałów Powiatowych jako zatrudnieni przez te Wydziały względnie poszczególne gminy na podstawie stosunku służbowego w rozumieniu powyższem podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby, w konkretnych wypadkach decyzja co do obowiązku ubezpieczenia należy w myśl art. 76 p. a powołanej ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) do Zarządu Kasy Chorych z prawem odwołania się w toku instancyj przewidzianych w art. 85 łącznie z art' 106 tejże ustawy.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

L. 11103/28. Lwów, dnia 25 sierpnia 1928 r.

Przedmiot: Członkowie dobrowolni.

Okólnik Nr. 88|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że na zapytanie jednej z Kas Chorych, czy pracownik P. K. P. może być przyjętym na członka dobrowolnego, Główny Urząd Ubezpieczeń reskryptem z dnia 21 sierpnia 1928 Nr. 5803/G. U. U. zawiadomił, iż wobec wyraźnego brzmienia art. 1 i 8 ust. z dnia 19 maja 1920 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) pracownicy P. K. P. nie mają prawa do dobrowolnego przystępowania do Kas Chorych w charakterze członków.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

L. dz. 11564/28. Lwów, dnia 3 września 1928 r.

Przedmiot: Termin powstania zaległości.

Okólnik Nr. 93|28.

Do Zarządow i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że doszło do wiadomości Głównego Urzędu Ubezpieczeń, że niektóre Zarządy Kas Chorych domagają się, aby składki z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby funkcjonarjuszów państwowych wypłacane były w pierwszych trzech dniach każdego miesiąca, a w przeciwnym razie doliczają koszty upomnienia i odsetki za zwłokę.

Ponieważ takie postępowanie sprzeczne jest z postanowieniem ustępu drugiego art. 54 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zwraca uwagę Zarządów względnie Komisarzy Kas na wyjaśnienie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22-go września 1923 r. Nr. 3697/VII uwidocznione na str. 91 książki „Ustawa o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby" wydanej przez Okręgowy Związek Kas Chorych w Krakowie, dotyczące ustalonego w powołanym artykule terminu, od którego obowiązany do zapłaty staje się winnym zwłoki w zapłacie i od którego doliczanie odsetek zwłoki jest uzasadnione.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 11565/28. Lwów, dnia 5 września 1928 r.

Przedmiot: Pomoc w razie kontumacji.

Okólnik Nr. 94|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że w związku ze zmianą statutu wprowadzającą w jednej z Kas Chorych tut. okręgu zasiłek w razie zarządzonej przez Władze Sanitarne kontumacji Główny Urząd Ubezpieczeń reskryptem z dnia 30 VIII. b. r. Nr. 6126/GUU. — wyjaśnił co następuje:

Jakkolwiek w myśl wyjaśnienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1924 Nr. 2941/VII. (vide okólnik Nr. 66/24 z dnia 21 lipca 1924 r. Nr. dz. 2721/24) dopuszczalnem jest wprowadzenie pomocy w razie kontumacji w drodze odpowiedniego przepisu statutowego, jednakże przyjętą przez niektóre Kasy Chorych, a między innemi Powiatową Kasę Chorych w Sanoku formę tego przepisu Główny Urząd uważa za niewłaściwą.

Rozciąganie postanowień § 29 dotyczących zasiłków, przewidzianych w art. 23 ustawy z 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 272) w razie niezdolności do pracy spowodowanej chorobą ubezpieczonego na wypadku kontumacji, w których nie zachodzi żadna z wymienionej wyżej okoliczności, stwarza poniekąd sprzeczność pomiędzy przepisem ustawy i statutu.

Dla uniknięcia tego należałoby postanowienia, dotyczące pomocy w razie kontumacji, całkowicie wyodrębnić i ujęć w oddzielnym §-fie 33 a celem wyraźnego stwierdzenia, że nie idzie tu o zasiłek, przewidziany w art. 23 powołanej wyżej ustawy, do którego udzielania nie zachodzą w wypadkach kontumacji ża-

dne podstawy ustawowe, ale o odrębne świadczenie, oparte na art. 88 tejże ustawy, upoważniającym Kasy Chorych do obracania swych funduszów na cele profilaktyczne, do jakich niewątpliwie należy kontumacja w razie chorób zakaźnych.

Pozatem udzielanie przez Kasę pomocy w razie kontumacji może być uzasadnione tylko w tych wypadkach, gdy zainteresowany członek rzeczywiście z tego powodu traci zarobek i pozbawiony jest środków utrzymania.

Należy zatem w odnośnym przepisie statutowym umieścić zastrzeżenie, że nie odnosi się on do członków, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory lub też umieszczeni zostali w specjalnie na ten cel przeznaczonych zakładach (jak to ma miejsce n. p. w Krakowie), gdzie otrzymują całkowite utrzymanie.

Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie wzywa te Kasy Chorych, które już przeprowadziły zmiany § 29 statutu w kierunku wprowadzenia zasiłku w razie kontumacji do jak najrychlejszego przeprowadzenia ponownej zmiany w tym względzie w myśl wyjaśnienia jak wyżej.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie.

Nr. dz. 11825/28. Lwów, dnia 10. września 1928 r.

Przedmiot: § 2 statutu
Kasy Chorych.

Okólnik Nr. 95|28.

Do Zarządów i P. P. Komisarzy wszystkich Kas Chorych podległych nadzorowi Okręgowego Urzędu Ubezczeń we Lwowie.

W wykonaniu reskryptu Głównego Urzędu Ubezpieczeń z 5 września br. Nr. 6339/GUU. Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie zawiadamia, że niejednokrotnie się zdarza iż siedziba Kasy Chorych zostaje przeniesiona do innej miejscowości niż ta, w której się znajdowała w chwili nadawania statutu przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. W związku z tem powstaje sprzeczność pomiędzy faktycznem stanem, a brzmieniem § 2 statutu, a nieustalenie nazwy Kas powoduje niejednokrotnie nieporozumienia i zbędną korespondencję.

Wobec tego Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie wyjaśnia, że:

1. przeniesienie siedziby Kasy Chorych dopuszczalnem jest po uprzedniem zaprowadzeniu odpowiedniej zmiany § 2 statutu tej Kasy.

2. Wszystkie Kasy Chorych winne ściśle przestrzegać używania wyłącznie ustalonej w § 2 statutu nazwy Kasy.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński** w. r.

Panowie Starostowie zechcą zaznajomić się z treścią tych okólników i wydać analogiczne polecenia referentom spraw ubezpieczeń społecznych. Zawarte w okólnikach interpretacje ustawy i postanowienia winne być przy wydawaniu orzeczeń po myśli art. 106 ustawy z 19 maja 1920 r. uwzględniane a to z uwagi na przepis ustępu drugiego art. 102 tej ustawy.

Naczelnik Wydziału: **Osiecki** w. r.

13

Urzad Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 6830/28. Tarnopol, 22 sierpnia 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy związek komunalny w Kopyczyńcach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu kopyczynieckiego w Kopyczyńcach uchwalił na posiedzeniu dnia 23 czerwca 1928 zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale wydziału wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

Za Wojewodę; **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

14

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 6484. Tarnopol, dnia 1 września 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy związek komunalny w Czortkowie jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu czortkowskiego w Czortkowie uchwalił na posiedzeniu dnia 25 kwietnia 1928 zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

15

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 7271/28. Tarnopol, 1 września 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy Związek komunalny w Kamionce strumiłowej jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu kamioneckiego w Kamionce strumiłowej uchwalił na posiedzeniu dnia 8 czerwca 1928 zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współdziale wydziału wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 „o komunalnych kasach oszczędności“ Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

16

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 7499/28. Tarnopol, dnia 1 września 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy związek komunalny w Buczaczu jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu buczackiego w Buczaczu uchwalił na posiedzeniu dnia 2 czerwca 1928 zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale wydziału wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 „o komunalnych kasach oszczedności (Dz. U. Rz. P. P. Nr. 38, poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

17

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 7718/28. Tarnopol, dnia 6 września 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy związek komunalny w Przemyślanach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu przemyślańskiego w Przemyślanach uchwalił na posiedzeniu dnia 3 lipca 1928 r. zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale wydziału wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzyczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. Rz. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

18

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 6256/28. Tarnopol, dnia 8 września 1928.

Ogłoszenie.

Powiatowy związek komunalny w Zaleszczykach jako związek poręczający powiatową kasę oszczędności w Zaleszczykach uchwalił na posiedzeniu dnia 15 maja 1928 r. zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. Rz. P, Nr. 38 poz. 399). i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

19

Sąd Okręgowy w Czortkowie.

Prez. 2533.
19/R./28. dnia 14 września 1928 r.

Ogłoszenie.

Sąd Okręgowy w Czortkowie oznajmia, że dochodzenie celem odnowienia zniszczonej księgi dla majętności Filipkowce I Stanisława i Heleny Schreiberów własnej — odbędą się w Sądzie Okręgowym dnia 4 października 1928 o godzinie 10 rano biuro Nr. 63 I piętro budynek główny.

Kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może przed kierującym tym dochodzeniem zgłosić się i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony praw swoich za stosowne uzna.

Arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla tych majętności sporządzone oraz i inne akta odnoszące się do przyszłej księgi wspomnianych gmin będą do powszechnego przeglądu w Sądzie Okregowym w Czortkowie złożone z dniem 9 października 1928 r.

Do wniesienia możliwych zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych, które osobiście

lub też na piśmie w wyżej wymienionym Sądzie wniesione być mogą wyznacza się najdalszy termin do dnia 18-go października 1928 r.

Właścicieli posiadaczy wzywa się do osobistego jawienia się i przedłożenia dokumentów odnoszących się do stanu posiadania tych majętności.

Dochodzenia opierają się na przedłożonym arkuszu posiadłości gruntowej.

Dr. Trzcieniecki w. r.

20

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.
Dyrekcja Robót Publicznych.

L. DRP/I-8645 ex 1928. Tarnopol, dnia 11 września 1928.

Ogłoszenie.

Wojewoda Tarnopolski dekretem z dnia 17 sierpnia 1928 L. DRP./I-7948 nadał inż. Romanowi Kostórkiewiczowi uprawnienie na mierniczego przysięgłego z siedzibą biura w Borszczowie.

Przysięgę służbową odebrał Starosta Powiatowy w Borszczowie dnia 24 sierpnia 1928.

Za Wojewodę: **Inż. Burgielski** w. r.
Dyr. Rob. Publ.

21

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.
Dyrekcja Robót Publicznych.

L. DRP./I-7119 ex 1928. Tarnopol, dnia 11 września 1928.

Ogłoszenie.

P. Wojewoda Lwowski dekretem z dnia 23 maja 1928 L. I-1812 nadał inż. Bernardowi Lindowi recte Kuttenowi z Żółkwi uprawnienie na mierniczego przysięgłego z siedzibą biura w Kamionce Strumiłowej.

Przysięgę służbową odebrał dnia 15 czerwca 1928 Starosta Powiatowy w Żółkwi.

Za Wojewodę: **Inż. Burgielski** w. r.
Dyr. Rob. Publ.

22

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.
Dyrekcja Robót Publicznych.

L. DRP./I-3442 ex 1928. Tarnopol, dnia 12 września 1928.

Ogłoszenie.

Mierniczy przysięgły Inż. Rudolf Nizner przeniósł siedzibę swego biura z Krzemieńca do Lwowa następnie do Radziechowa.

Za Wojewodę: **Inż. Burgielski** w. r.
Dyr. Rob. Publ.

23

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.
Dyrekcja Robót Publicznych.

L. DRP/I-8980/28. Tarnopol, 11 września 1928.

Ogłoszenie.

Mierniczy przysięgły Salomon Bacher, autoryzowany dekretem Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie z dnia 16 czerwca 1928 L. DRP/I-3911/2 przeniósł siedzibę swego biura z dniem 5 lipca 1928 ze Stanisławowa do Trembowli, następnie z dniem 1 września b. r. z Trembowli do Kopyczyniec.

Za Wojewodę: **Inż. Burgielski** w. r.
Dyrektor Robót Publicznych.

24

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu.

Ogłoszenie.

Podaję do wiadomości, że P. Juljan Kwaśniewski, zamieszkały we Lwowe, przy ul. Asnyka 4, otrzymał na mocy § 110 Rozp. Ministra Reform Rolnych z dnia 7 II. 1926 r. do ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 8 z 1927 r. poz. 66) upoważnienie do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych na terenie działania Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu.

Za Prezesa: **Inż. T. Leszczyński** w. r.
Naczelnik Wydziału.

25

Okręgowy Urząd Ziemski we Lwowie.
Wydział Urządzeń Rolnych.

L. R. 8920.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości, że na skutek pisemnego zrzeczenia się uprawnionego uchylone zostało zarządzeniem z dnia 30 sierpnia 1928 r. upoważnienie do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych na terenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie, udzielone dnia 24 lutego 1928 r. Nr. R. 1273/28 p. Wiktorowi Taubeau, zamieszkałemu we Lwowie, przy ul, Ponińskiego Nr. 31.

Prezes: **Inż. Gustaw Chmielowski** w. r.

26

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 9269. Tarnopol, dnia 20 sierpnia 1928.

Wilder Ludwik Władysław,
zmiana nazwiska.

Obwieszczenie.

Ludwik Władysław 2-im. Wilder, powiatowy lekarz weterynaryjny w Czortkowie, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Wilder“ na nazwisko „Wigocki“.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919, Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Za Naczelnika Wydziału: **Strzyżowski** w. r.
Radca Wojewódzki.

27

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu.

Tarnopol, dnia 20 września 1928.

Komunikat.

Okręgowy Urząd Ziemski w dziale pomocy kredytowej, określonej art. 73 i 74 ust. z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej i art. 4—9 i 12—17 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1926 r. o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego, na ogólną ilość wniesionych podań 1678 — poza załatwionymi w poprzednich miesiącach podaniami, załatwił i przyznał w miesiącu sierpniu b. r. 9-ciu nabywcom działek samodzielnych z parcelacji pożyczki na zagospodarowanie się na ogólną kwotę 20.900 zł. i orzeczenia na przyznane powyższe pożyczki przesłał Państwowemu Bankowi Rolnemu Oddział we Lwowie do realizacji.

Ponadto z funduszu państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów określonej art. 13 ustawy z dnia 23 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, uzupełnionym przez art. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 1925 r. i w myśl rozporządzenia Ministerstwa Reform Rolnych z dnia 14 stycznia 1927 r. o państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów, przyznał Okręgowy Urząd Ziemski z powyższego funduszu w miesiącu sierpniu b. r. 13-tu niepełnorolnym uczestnikom scalenia pożyczki na nabycie działek, celem powiększenia karłowatych gospodarstw od innych uczestników scalania, którzy przenoszą się na nabywane przez się gdzieindziej osady z parcelacji w ogólnej sumie 40.400 zł.

Za Naczelnika Wydziału Administracyjnego
(—) **Kozikowski.**

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu.

28

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 65 ustawy z dnia 28. XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1, Dz. ustaw za 1926 r.) Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu udzielił w miesiącu sierpniu r. b. zezwoleń na przeprowadzenie parcelacji większych posiadłości ziemskich.

L. p.	NAZWA		IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parcelacji	Termin ukończenia parcelacji
	Objektu	Powiatu			
1.	Olchowiec	Brzeżany	Jakób Potocki	147,11.84	31/XII 1929
2.	Rasztowiec	Skałat	Menderer i Franciszek Menkes	13,03.00	31/XII 1928
3.	Łuka mała	Skałat	Nikodema Kierzkowska i Kazim. Grocholski	00,47.55	31/XII 1928
4.	Zarudzie, Trawotłuki, Prysowce	Zborów	Konwent OO. Dominikanów w Podkamieniu	56,33.08	31/XII 1929
5.	Krasne	Złoczów	Helena Russocka	111,64.00	31/XII 1929
6.	Strutyn	Złoczów	Jerzy Wikarski	125,10.62	31/XII 1929

Tarnopol, dnia 20 września 1928 r.

Za Naczelnika Wydziału Urządzeń Rolnych: **I. Alexandrowicz.**

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu.

29

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art 10 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706, Dz. ustaw) oraz punktu 3 art 65, punkt 1—4 art. 50 i art. 51 i 71 ustawy z dnia 28. XII. 1925 r. (poz. 1, Dz. ustaw za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu zatwierdził w miesiącu sierpniu r. b. projekty dotyczące parcelacji gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych.

L. p.	NAZWA Objektu	NAZWA Powiatu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha	Ilość utworzonych działek
1.	Chorostków	Kopyczynce	Gr.-kat. Probostwo	28,96.42	11
2.	Czortków z Wygnanką	Czortków	Zdzisław Horodyski	101,16.14	48
3.	Dźwinogród	Borszczów	Mojżesz Kimelman	4,31.60	1
4.	Germakówka	Borszczów	Gr.-kat. Probostwo	4,18.91	9
5.	Jabłonówka	Podhajce	Franciszek Bocheński	27,92.74	6
6.	Korolówka	Borszczów	Jakób Jawetz	32,72.09	21
7.	Kopyczyńce	Kopyczyńce	Rzym.-kat. Probostwo	2,32.75	2
8.	Kozaczyzna	Borszczów	Paweł Sapieha	1,46.95	3
9.	Krasne	Złoczów	Helena Russocka	161,88.29	61
10.	Łukawiec	Zborów	Damian Udrycki	18,12.20	21
11.	Słobódka górna i Huta górna, Monasterzyska	Buczacz	Józef Młodecki	346,45.22	581
12.	Mytnica i Sorocko	Skałat	Marja Baworowska	64,84.28	27
13.	Nowostawce i Pielawa	Buczacz	Rzym.-kat. Probostwo w Buczaczu	14,72.73	32
14.	Proniatyn	Tarnopol	Frida Gall i tow.	0,05.75	1
15.	Podwołoczyska i Staromiejszczyzna	Skałat	Zofja Gołuchowska	81,01.68	56
16.	Rzepniów	Kamionka	Spadkobiercy błp. Józefa Storcha	94,93.37	58
17.	Szwejków	Podhajce	Eisig i Laura Adler	68,86.88	44
18.	Strusów	Trembowla	Rzym.-kat. Probostwo	0,92.22	1
19.	Uhorce	Złoczów	Karol Juljusz Szofer	34,42.56	29
20.	Winiatyńce	Zaleszczyki	Olga Brykczyńska	8,28.95	6
21.	Wołkowce	Borszczów	Gr.-kat. Probostwo	13,16.23	19
22.	Zaleszczyki	Zaleszczyki	Stella Turnau	1,15.08	1
			RAZEM	1111,93.04	*1038

* UWAGA: Utworzone działki są przeważnie dodatkowemi do istniejących gospodarstw karłowatych.

Tarnopol, dnia 20 września 1928.

Za Naczelnika Wydziału Urządzeń Rolnych: **I. Alexandrowicz.**

30

Komunikat pocztowy.

Agencja pocztowa Sorocko (powiat Skałat) podjęła służbę telefoniczną i telegraficzną w drodze telefonicznej w ograniczonych godzinach dziennych.

31

Najwyższy Trybunał Administracyjny.

L. Rej. 2059/26. ODPIS.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie Przewodniczącego Sędziego Kinela i Sędziów: Wozdeckiego, Frycza, Kozłowskiego, Dr. Dubieńskiego tudzież przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego Łuszczkiewicza, jako protokólanta, w sprawie skargi Magistratu m. Lublina na orzeczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1926 r. Nr. S. F. 2705/26 w przedmiocie poboru na rzecz m. Lublina dodatków do opłat od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, po przeprowadzonej dnia 23 lutego 1928 r. rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego-referenta, uchyla zaskarżone orzeczenie jako niezgodne z ustawą.

Powody.

Na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 1925 r. postanowiła Rada Miejska m. Lublina w myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. poz. 747 oraz w myśl §-fu 1 rozporządzenia II Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. Dz. Ust. poz.

317 pobrać na okres budżetowy 1926 r. do opłat przewidzianych w załączniku do art. 78 i 85, ustawy o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r. Dz. U. poz. 756 dodatki w wysokości 100% opłaty państwowej od patentów na wyrób oraz w wysokości 200% opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunkow, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Odpis powyższej uchwały przedłożył Magistrat m. Lublina sprawozdaniem z dnia 17 grudnia 1925 r. Nr. 4973/II Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 20 lutego 1926 r. L. S. F. 191 poleciło Wojewodzie, aby działając na podstawie art. 68 dekretu o samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 r. Dz. Pr. poz. 140 oraz § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. Dz. U. poz. 490, ogłosił uchwałę Rady Miejskiej z dnia 3 grudnia 1925 za nieważną, jako sprzeczną z postanowieniami art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. poz. 747.

Zarazem przesłało Ministerstwo do wiadomości i urzędowego użytku Wojewody odpis okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1924 r. Nr. DPO. 2742/VIII, normujący pobór dodatków komunalnych do opłat od patentów akcyzowych.

Wojewoda Lubelski rezolucją z dnia 10 marca 1926 r. L. 2137/III zakomunikował Magistratowi m. Lublina „na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 20 lutego 1926 r. Nr. S. F. 191/26“, że uchwałę Rady miejskiej z dnia 3 grudnia 1925 uchyla, albowiem dodatki komunalne do patentów akcyzowych mogą być pobierane — stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1924 r. L. DPO. 2742/VIII. według stawek akcyzowych, ustanowionych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. Dz. U. poz. 879, ustalonych ostatecznie rozporządzeniem z dnia 24 grudnia 1923 Dz. U. poz. 1148, a nie wedle stawek unormowanych art. 78 ustawy o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r. Dz. U. poz. 756. Rezolucja ta zawierała klauzulę, iż Magistratowi przysługuje prawo rekursu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wniesionego przeciw powyższej rezolucji przez Magistrat rekursu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu nie uwzględniło orzeczeniem z dn. 13 kwietnia 1926 Nr. S. F. 2705/26, podanem Magistratowi do wiadomości pismem Wojewody Lubelskiego z dn. 24 kwietnia 1926 L. 4085/III.

W skardze do Najwyższego Trybunału Administracyjnego gmina jako przedmiot skargi wymienia orzeczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1926 r. Nr. S. F. 191/26 i usiłuje wykazać niezgodność z ustawą zapatrywania władzy pozwanej oraz okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1924 r. L. D. P. O. 2742/VIII.

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozpatrując niniejszą sprawę w związku z wywodami odpowiedzi interesowanego Ministerstwa Skarbu rozważył, co następuje:

Z treści skargi w związku z dołączonymi do skargi dokumentami, a w szczególności z pismem Wojewody Lubelskiego z dnia 24 kwietnia 1926 r. L. 4085/III wynika, iż skarga skierowana jest przeciw orzeczeniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1926 r. Nr. S. F. 2705/26. W sprawie samej rozważył Najwyższy Trybunał Administracyjny zgodnie z zapatrywaniem wyrażonem w wyroku z dnia 23 lutego 1928 r. L. Rej. 2790/25, co następuje:

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. Dz. U. poz. 879 wydane na zasadzie ustawy z dnia 10 maja 1921 r. Dz. U. poz. 248 i ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. Dz. U. poz. 607, które na cały obszar Rzeczypospolitej rozciągnęło moc obowiązującą postanowień ros. ustawy akcyzowej o patentach akzyzowych ustaliło w paragrafie 2-gim wysokość opłat od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych i t. p.

Stawki tych opłat były kilkakrotnie podwyższane (rozp. Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. Dz. U. poz. 1037, 24 maja 1923 r. Dz. Ust. poz. 401, 26 listopada 1923 r. Dz. U. poz. 1000) wreszcie rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 r. Dz. U. poz. 1148, wydanem na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. Ust. poz. 1044 zostały zwaloryzowane wedle wartości franka złotego.

Ustawa o tymcz. uregul. finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. poz. 747, postanawia w ustępie 1-szym art. 11, że gminy miejskie na swym obszarze mogą pobierać dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków przetworów wódczanych i spirytusowych, „pobieranych na zasadzie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 95 poz. 879“, a w drugim ustępie tegoż artykułu określa maksymalną wysokość tych dodatków na 100 wzgl. 200% opłaty państwowej“.

Następnie ustawa o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r. Dz. U. poz. 756 unormowała na nowo w art. 78 wysokość opłat patentowych od miejsc sprzedaży i wyrobu napojów alkoholowych, wedle dołączonej do tej ustawy taryfy, nie poruszając zupełnie sprawy dodatków komunalnych do tych opłat.

W klauzuli derogatoryjnej, zawartej w ustępie 3-im art. 96, ustawa wspomniana uchyla „dotychczas obowiązujące ustawy i rozporządzenia, wydane w sprawach, unormowanych niniejszą ustawą“.

Temsamem uchylone zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 Dz. U. poz. 879 o ile ono normuje sprawy objęte powyższą ustawą a w szczególności wysokość opłat od patentów określona w art. 78 ustawy o monopolu spirytusowym i dołączonej do niego taryfie.

Władza I-ej instancji, a za nią i władza pozwana, stoją na stanowisku, iż rozporządzenie to i zawarte w niem stawki opłat od patentów stanowią i nadal podstawę do obliczania wysokości dodatków komunalnych, to znaczy, że procentowa skala dodatków komunalnych ma być obliczona nadal w stosunku do stawek w rozporz. z dnia 23 października 1922 r., w wysokości określonej ostatecznie rozporządzeniem waloryzacyjnem Ministerstwa Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 r. Dz. U. poz. 1148, a nie w stosunku do stawek ustalonych w art. 78 ustawy o monopolu spirytusowym.

Zapatrywanie swe władza opiera na tem, iż ustawa o monopolu spirytusowym nie zawiera w tym względzie żadnych przepisów, natomiast ustawa o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych w przepisie, upoważniającym związki komunalne do poboru dodatków, wymienia jako podstawę prawną wyraźnie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922

Dz. U. poz. 879, czyli innemi słowy władza wychodzi z założenia, iż przez przytoczenie tego rozporządzenia w ustawie o finansach komunalnych, zachowało ono nadal moc obowiązującą — jednak tylko wyłącznie w stosunku do dodatków komunalnych.

Najwyższy Trybunał Administracyjny nie uznał tego zapatrywania za uzasadnione.

Przedewszystkiem przytoczona wyżej klauzula derogatoryjna, zawarta w art. 96 ustawy o monopolu spirytusowym, uchylając bezwzględnie dotychczas obowiązujące ustawy i rozporządzenia, wydane w sprawach, unormowanych tą ustawą, nie pozostawia wątpliwości, iż za taki, podlegający uchyleniu przepis, uważane być musi także rozporządzenie Rady Ministrów z 23 października 1922 r. Dz. Ust. poz. 879, o ile ono normuje sprawy, objęte powyższą ustawą, a w szczególności wysokość opłat od patentów, określoną w art. 78 ust. o monopolu spirytusowym i dołączonej do niego taryfie.

Następnie rozporządzenie z 1922 r. zostało przytoczone w ustawie o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w ustępie 1-szym art. 11, dotyczącym podstawy prawnej poboru opłat, a bynajmniej nie w związku z przepisem ustępu 2-go tegoż artykułu odnoszącym się do określenia maksymalnej wysokości tych opłat.

Powołanie pomienionego rozporządzenia miało widocznie na celu usunięcie możliwych wątpliwości co do istoty opłat, mających służyć za podstawę do wymiaru dodatku komunalnego, a to wobec tego, iż pojęcie „patentów", będących przedmiotem rozporządzenia z 23 października 1922 r. znane było poprzednio tylko w jednej części Państwa, w pozostałej zaś przedstawiało się jako rzecz zupełnie nowa.

Trybunał zauważa przytem, że aczkolwiek zasadniczo możliwem-by było tego rodzaju uregulowanie sprawy, iż w razie podwyższenia pewnej daniny publicznej na rzecz Skarbu Państwa, dodatki komunalne pozostają nadal obliczane w stosunku procentowym od pierwotnej wysokości daniny, — to jednak takie unormowanie poboru dodatków komunalnych wymagałoby pozytywnego przepisu, jaki np. zawiera w odniesieniu do państwowych podatków gruntowych rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1924 r. Dz. U. poz. 339, które w §-ie 2-im głosi, iż kwoty powstałe z podwyżki państwowego podatku gruntowego, nie służą za podstawę do obliczenia dodatków na rzecz związków samorządowych. O ile jednak idzie o opłaty od patentów akcyzowych, brak takiego pozytywnego przepisu.

Z powyższych względów należało zaskarżone orzeczenie jako niezgodne z ustawą uchylić.

Warszawa, dnia 23 lutego 1928 r.

Podpisy: **(—) Kinel, (—) Wozdecki, (—) Frycz, (—) Kozłowski, (—) Dr. Dubieński.**

Ministerstwo Skarbu. ODPIS.

L. D. V. 963/3. Warszawa, dnia 30 kwietnia 1928.

Wszystkim Izbom Skarbowym (z wyjątkiem lwowskiej)

udziela się do wiadomości z uwagą, iż wobec uchylenia powyższym wyrokiem Najwyższego Trybunału Administracyjnego okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 grudnia 1924 r. L. DPO. 2742/VIII, wydanego w porozumieniu z Ministertwem Spraw Wewnętrznych należy w sprawie poboru wymienionych dodatków przestrzegać ściśle postanowień § 8 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317), a mianowicie przewidziane w art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz 747) dodatki samorządowe do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych należy pobierać w stosunku do każdocześnie obowiązujących opłat państwowych.

O tem zawiadomi Izba skarbowa bezzwłocznie podległe organy skarbowe.

Dyrektor Departamentu: **(—) W. Koszko.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. SF. 1579/3/28/Lwów. Warszawa, dnia 28 maja 1928.

Okólnik Nr. 88.

Panu Wojewodzie (wszystkim z wyjątkiem Lubelskiego i Śląskiego).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła powyższe do wiadomości.

Dyrektor Departamentu: **Weissbrod** w. r.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. SOP/SO. 5909/28. Tarnopol, dnia 22 sierpnia 1928.

W sprawie dodatków komunalnych do państwowych opłat od patentów na wyrób i sprzedaż trunków przetworów wódczanych i spirytusowych.

Wydziałom Powiatowym Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zakomunikowania o powyższem związkom komunalnym gmin miejskich.

Za Wojewodę: **Osiecki** w. r.
Naczelnik Wydziału.

32

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. AD. 9695/28. Tarnopol, dnia 18 września 1928.

Wywłaszczenie gruntów pod rozbudowę koszar w Trembowli.

EDYKT.

Wskutak pisma Pana D-cy Okręgu Korpusu Nr. VI we Lwowie z 26 sierpnia b. r. L. 409/28 Urząd Wojewódzki w Tarnopolu zarządza na zasadzie § 365 p. u. c. oraz na podstawie ustawy z 18 II. 1878 Dz. P. P. Nr. 30 na dzień **5 października 1928 r.** rozprawę wywłaszczeniową, w sprawie odstąpienia dla celów wojskowych, pod rozbudowę koszar, następujących gruntów o łącznej powierzchni 66.357 m² położonych w gminie Trembowli, wedle poniższego wykazu.

Komisja zbierze się tego dnia o godzinie 8-ej w Starostwie w Trembowli.

Operat wywłaszczeniowy będzie wyłożony do publicznego wglądu przez 14 dni, t. j. od 21 września do 4 października b. r. w Urzędzie miejskim w Trembowli.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty lub uwagi co do wywłaszczenia ustnie lub pisemnie na ręce Starostwa powiatowego w Trembowli w ciągu tych 14 dni, lub na miejscu przy rozprawie komisyjnej.

Zarzuty i uwagi nie zgłoszone w tych terminach nie będą uwzględnione.

Wojewoda: w. z. **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

WYKAZ

gruntów mających się wywłaszczyć na cele rozbudowy koszar w Trembowli.

L. p.	Whl.	Plkat.	Kultura klasa	Powierz. całej parceli w m²	Powierzchnia mająca się wywłaszczyć		WŁAŚCICIEL TABULARNY	UŻYTKOWCA
					m²	sążnie		
1	483	4915/1	gm. droga	3.478	1.622	451	Gm. Trembowla jako dobro	
	483	4915/2	gm. droga	3.525	653	182	" " " "	
	483	4915/3	ogród—2	5.900	5.900	1 m 40	" " " "	
	483	1188	bud.	998	988	278	" " " "	
		2115	pastw.—2	5.933	1.322	368	Tabularne gminne	
		2116	pastw.—2	7.094	600	167	" "	
2	3664	2097/2	rola—2	6.862	5.374	1.494	Mojżesz i Chaja Walder	Chaja Walder
	3664	2096/2	las— 1	19.730	1.111	309	" " "	" "
3	1984	2100	rola—2	7.366	7.366	1 m 448	1) Tacja z Praczuków Burbeła 2) Ksenia Trędowacka 3) Anastazja Praczuk zam. Trędowacka	Tacja Burbeła
4	2751	2101/1	rola—1	4.617	4.138	1.151	Ks. Juljan Boraczek † spadkobierca nie wpisany	Wdowa Marja Boraczek opiekun Dyonizy Ruszczycki w Załawiu ad Trembowla
5	2752	2102	rola—1	7.068	4.809	1.337	1) Stanisława 2) Eugenja 3) Stefanja 4) Edmund Szczepańscy	Dzierżawca Józef Kubicki z Trembowli
6	5210	2103/1	rola—1	2.312	1.868	519	Michał Szczepański syn Bartłomieja	Matka Karolina Szczepańska w Trembowli
7	2632	2103/2	rola—1	4.943	3.216	894	Augustyna Dąbrowska	Augustyna Dąbrowska
8	314	2103/3	rola—1	5.056	3.311	921	Augustyn † i Marja Mogilniccy	Marja Mogilnicka zam. Hucaluk
9	2630	2103/4	rola—1	2.405	1.746	486	Katarzyna Wołoszynowa	Katarzyna Wołoszynowa
10	2629	2103/6	rola—1	1.571	1.571	437	Józef i Katarzyna Wołoszyn	Józef i Katarzyna Wołoszyn
11	4753	2111	rola—2	619	442	123	1) Franciszek Trudzinska córka Ludwika i tow., 2) Kazimierz †, 3) Aniela, 4) Bronisława, 5) Adolf †, 6) Walerja, 7) Wanda 6) i 7) nieletni	Dzierżawca Wincenty Lew w Trembowli
	4753	2112	rola—2	15.008	7.482	1 m 480		
12	3536	2047/2	ogród—1	7.956	2.092	582	Marja z Krukowskich Dziendziakiewicz	Marja Dziendziakiewicz
13	2787	2097/8	rola—2	4.516	4.236	1.178	Anna Sinkowska córka Maksyma	Anna z Sinkowskich Seneńka
14	2785	2097/7	rola—2		3.250	904	Tekla Woronczyj	Tekla Woronczyj
15	4204	2097/11	rola—2	6.731	1.625	452	Tekla Goguś urodz. Buczkowska	Tekla Goguś
16	4216	2097/12	rola—2		1.625	452	Antonina † Pejsak córka Antoniego zam. Semetela	Współwłaściciele

33

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. A. D. 8796/28. Tarnopol, dnia 21 września 1928.

Edykt.

Wskutek pisma 6-go Okręgowego Szefostwa Budownictwa we Lwowie z dnia 26 lipca br. L. 4140/III/28. Urząd Wojewódzki w Tarnopolu zarządza na zasadzie § 365 p. u. c., oraz na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1878 austr. Dz. U. P. Nr. 30 na dzień **26 października 1928 r.** rozprawę wywłaszczeniową, w sprawie odstąpienia dla celów wojskowych, pod budowę magazynu amunicyjnego następujących gruntów o łącznej powierzchni 4 ha, 43 a. 6 m². położonych w niwie t. zw. „Końska góra" w gminie Kutkowcach, pow. tarnopolskiego a to:

1) Części parc. gr. L. kat. 868 whl. 178 gm. Kutkowce własnej, gminy kat. Kutkowce o powierzchni 2 ha 49 a. 5 m².

2) części parc. gr. L. kt. 869 whl. 178 gm. Kutkowce własnej, gm. kat. Kutkowce, o powierzchni 1 ha. 77 a. 5 m².

3) części parc. gr. L. kat. 1041 whl. 179 gm. Kutkowce własnej, gm. kat. Kutkowce, o powierzchni 7 a. 32 m².

4) części parc. gr. L. kat. 1042 whl. 179 gminy Kutkowce własnej, gm. kat. Kutkowce, o powierzchni 3 a. 52 m².

5) części parc. gr. L. kat. 862 whl. 633. własnej Teodory Jankowskiej gm. kat. Kutkowce, o powierzchni 181 m².

6) części parc. gr. L. kat. 863 whl. 106, własnej Józefa Sołtyckiego gm. kat. Kutkowce, o powierzchni 4 a. 31 m².

Komisja zbierze się tego dnia o godzinie 9-tej w Urzędzie gminnym w Kutkowcach.

Operat wywłaszczeniowy będzie wyłożony do publicznego wglądu przez 14 dni t. j. od 5 do 19 października b. r. w Urzędzie gminnym w Kutkowcach w godzinach urzędowych.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty lub uwagi co do wywłaszczenia, ustnie lub pisemnie na ręce Starostwa powiatowego w Tarnopolu w ciągu tych 14 dni lub na miejscu przy rozprawie komisyjnej.

Zarzuty i uwagi nie zgłoszone w tych terminach nie będą uwzględnione.

Wojewoda: w. z. **Gergowicz** w. r.
Naczelnik Wydziału.

34

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

L. RW. 3151/28. Tarnopol, dnia 22 września 1928 r.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 września 1928 r.

1. Nosacizna — (Maileus)

Pow. Czortków: Dżuryn.
„ Tarnopol: Tarnopol,

2. Świerzb — (Scabies equorum)

Pow. Zaleszczyki: Sinków.

3. Wąglik — (Anthrax)

Pow. Buczacz: Słobódka górna.
„ Kopyczyńce: Chorostków.
„ Podhajce: Siemikowce.
„ Tarnopol: Pleskowce.
„ Trembowla: Słobódka strus.
„ Zbaraż: Toki.
„ Zborów: Podbereźce.
„ Złoczów: Uhorce, Zalesie, Złoczów.

4. Szelestnica — (Gangrena emphysematosa)

Pow. Trembowla: Ostrowczyk.
„ Złoczów: Uciszków.

5. Różyca świń — (Erysipelas suum)

Pow. Brody: Bielawce, Ditkowce, Gaje smoleńskie, Koniuszków, Leszniów, Ponikowica.
„ Buczacz: Dubienko.
„ Kamionka str.: Jabłonówka.
„ Kopyczyńce: Olchowczyk, Wasylkowce.
„ Podhajce; Bohatkowce.
„ Radziechów: Sabinówka.
„ Tarnopol: Petryków.
„ Trembowla: Tiutków,
„ Zborów: Urlów.
„ Złoczów: Sassów, Snowicz.

6. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Brody: Folwarki małe, Podkamień.
„ Brzeżany: Buszcze.
„ Skałat: Orzechowiec, Rożyska, Turówka.
„ Tarnopol: Baworów, Chodaczków, Kozłów, Petryków.

7. Cholera drobiu — (Cholera gallinarum)

Pow. Buczacz: Jazłowiec.

Za Naczelnika Wydziału. **Pietraszko** w. r.
Wojew. Insp. weteryn.

35

Komendant Wojewódzki Policji Państwowej w Tarnopolu.

Nr. 9332/US/28.

Nagroda 3.000 Zł.

W dniu 8 sierpnia 1928 r. w Radomiu z ręki skrytobójczej został zabity 4-ma strzałami rewolwerowemi przodownik służby śledczej Policji Państwowej BACHNER ZYGMUNT.

Komenda Główna Policji Państwowej w Warszawie za wykrycie sprawcy powyższego morderstwa wy-

znaczyła nagrodę w wysokości 3.000 złotych (trzech tysięcy).

Osoby, któreby wskazały Policji nazwisko i miejsce zamieszkania mordercy ś. p. Bachnera i wydały go w ręce Policji otrzymają powyższą nagrodę.

Tarnopol, dnia 29 sierpnia 1928 r.

Komendant Wojewódzki Policji Państwowej
Wł. Goździewski m. p.
Inspektor.

36

L. Pr. 4705/28.

Ogłoszenie.

Sołtysowi gromady Trochimowicze zostały skradzione: pieczęć podłużna z napisem „Sołtys gromady Trochimowicze, gm. Kuryłowieckiej, pow. Słonimskiego", oraz odznaka sołtysowska blaszana z orłem i napisem w otoku „Rzeczpospolita Polska Sołtys".

37

Województwo Stanisławowskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 6124/5/Pr/a. Stanisławów, dnia 30 sierpnia 1928.

Konkurs.

Niniejszem rozpisuję konkurs na obsadzenie posady referenta dla Spraw Odbudowy przy Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie (Dyrekcja Robót Publicznych) w charakterze kontraktowego urzędnika technicznego I. kat. z poborami VII. względnie VI. stopnia służbowego.

Podania o nadanie powyższej posady należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom ukończonych studjów politechnicznych z przepisanymi egzaminami, poświadczenie dotychczasowej praktyki, dowód uczynienia zadość obowiązkowi służby wojskowej i curriculum vitae) należy wnosić do 15 października b. r. do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Kandydaci pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Pierwszeństwo w uzyskaniu posady mają kandydaci obznajomieni z działem odbudowy.

Za Wojewodę: **Jaworski** w. r.

RUCH SŁUŻBOWY.

38

Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnop.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł referendarza VII st. sł. Jerzego Nowakowskiego na jego własną prośbę ze Starostwa powiatowego w Zborowie do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie;

przeniósł ze względów służbowych referendarza VIII st. sł. Dra Leona Wadasa ze Starostwa powiatowego w Mościskach do Starostwa powiatowego w Zborowie.

Wojewoda Tarnopolski przeniósł ze względów służbowych adjunkta kancelaryjnego X st. sł. Pawła Łężnego ze Starostwa pow. w Brzeżanach do Starostwa pow. w Przemyślanach;

przeniósł kanceliste XI st. sł. Zofję Orłowską na jej własną prośbę ze Starostwa pow. w Przemyślanach do Starostwa pow. w Brzeżanach;

dopuścił Jana Tarnawskiego do przygotowawczej służby dla kandydatów na stanowiska II kategorji w państwowej służbie administracyjnej i przydzielił go do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

Etat Ministerstwa Reform Rolnych:

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu przyjął w sierpniu 1928 na służbę kontraktową do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu: Tadeusza Sobolewskiego w VII st. sł., Stanisława Szapera w VIII b st. sł., Zofję Bortnowską w XI st. sł, Adama Kopetschnego w XI st sł; do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Czortkowie: Stanisława Czerniaka w XI st. sł.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

a) Mianowani:
praktykant pocztowy Tadeusz Zadrzycki asystentem pocztowym w Tarnopolu,

praktykantami pocztowymi:
Janina Kajetanowicz dla Brzeżan, Adolf Oborski dla Budzanowa koło Trembowli,

agentami pocztowymi:
Władysław Żołnierczyk w Horożance, Anna Fedewicz w Dżurynie

b) przeniesieni:
oficjał pocztowy Faustyna Chuderska z Kamionki strumiłowej do Mielnicy, oficjał pocztowy Jan Lubieniecki z Borysławia do Podwołoczysk,

c) przeniesieni na emeryturę:
starszy oficjał pocztowy I. kl. Jan Bratkowski w Zaleszczykach,

d) zwolnieni ze służby:
praktykant pocztowy Józef Pędziwiatr z Trembowli, agentka pocztowa Julja Fritsche w Dżurynie,

e) zmarli:
starszy oficjał pocztowy Stefan Sakaluk w Brzeżanach.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

39

Ogłoszenie.

Powiatowa Kasa chorych w Brzeżanach zawiadamia, że dnia 25 listopada 1928 r. odbędą się

Wybory do Rady Kasy

a to 30 członków i tyluż zastępców z grupy ubezpieczonych i 15 członków i tyluż zastępców z grupy pracodawców.

Spisy wyborców wyłożone będą do przeglądania w czasie od dnia 17 do 26 września 1928 w biurze Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach i w Urzędzie gminnym w Kozowej w godzinach urzędowych.

W ciągu tych 10 dni może każdy wyborca tak z grupy ubezpieczonych, jak i z grupy pracodawców, wglądnąć w spisy swej grupy i wnieść pisemną reklamację co do wpisania lub wykreślenia ze spisu czy to reklamującego, czy też innej osoby.

Równocześnie wzywa się do składania list kandydatów, które muszą być złożone w biurze Kasy Chorych najpóźniej dnia 3 listopada 1928.

Listę kandydatów ubezpieczonych musi podpisać przynajmniej 30 uprawnionych do głosowania ubezpieczonych, a listę kandydatów pracodawców najmniej 5 uprawnionych do głosowania pracodawców.

Gdyby złożono tylko jedną listę kandydatów, głosowanie nie odbędzie się, a znajdujący się na tej liście, będą ogłoszeni jako wybrani.

Bliższe szczegóły zawierają afisze.

Brzeżany, dnia 8 września 1928.

Komisarz Rządowy—Dyrektor:
Stanisław Żeglicki mp.

40

L. dz. 1858. W Zbarażu, dnia 25 września 1928.

Ogłoszenie.

Zarząd powiatowej Kasy Chorych w Zbarażu ogłasza, że

WYBORY

Delegatów do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Zbarażu odbędą się w niedzielę dnia **16 grudnia 1928** od godz. 8 bez przerwy do godz. 20. Listy wyborców wyłożone będą od 7 do 16 października 1928 włącznie w następujących lokalach:

a) w lokalu Powiatowej Kasy Chorych w Zbarażu ul. Kretowiecka dla ubezpieczonych i pracodawców okręgu sądowego Zbaraż,

b) w lokalu Urzędu gminnego w Nowem Siole dla ubezpieczonych i pracodawców okręgu sądowego Nowe Sioło.

W czasie od 7 do 16 października 1928 przysługuje ubezpieczonym względnie pracodawcom prawo wniesienia reklamacji odnośnie do stanu faktycznego ubezpieczonych w dniu ogłoszenia wyborów. Wybranych będzie 30 delegatów i 30 zastępców z grupy ubezpieczonych i 15 delegatów i 15 zastępców z grupy pracodawców. Uwzględnione zostaną tylko listy kandydatów, które będą doręczone Zarządowi Kasy najpóźniej na 3 tygodnie przed dniem wyborów t. j. do dnia 24 listopada 1928 włącznie do godz. 12.

Bliższe szczegóły zawierają afisze rozlepione w całym okręgu działalności Kasy.

Za Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Zbarażu:

Dyrektor: p. o. **Tomasz Majerowski** wr.
Przewodniczący: **Józef Iwaszkiewicz** wr.

41

Powiatowa Kasa Chorych w Buczaczu.

L. 2150/28. Buczacz dnia 22 września 1928.

Obwieszczenie.

Wybory delegatów Rady Powiatowej Kasy Chorych w Buczaczu z grupy ubezpieczonych i pracodawców odbędą się w niedzielę, **dnia 23 grudnia 1928** w lokalu Kasy przy ul. Potockiego.

Listy uprawnionych do głosowania z obu tych grup zostają wyłożone do publicznego wglądu od dnia 11—20 października 1928.

Bliższe szczegóły zawarte są w osobnych ogłoszeniach (względnie afiszach).

Za Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Buczaczu:

Krzyżanowski Jan mp. kierownik.
Dr. Henryk Gross mp. przewodniczący.

42

Powiatowa Kasa Chorych w Złoczowie.

L. 6087/28.

Ogłoszenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 1 września 1928 zostało otwarte ambulatorjum Powiatowej Kasy Chorych w Złoczowie filji w Zborowie (dom p. Prägerowej w Rynku).

Ordynacja odbywa się od godz. 9 do 13 zaś w niedziele i święta od od godz. 9 do 11 przed poł.

Lekarzami ordynującymi są: Dr. Sturm Leon i Dr. Halpern Anna.

Za Zarząd Powiatowej Kasy Chorych:

Dyrektor: (—) **Adolf Herman**
Komisarz: (—) **Eugenjusz Nieć**

43.

Z dniem 1 października 1928 r. zostaje otwartą i rozpoczyna działalność

Komunalna Kasa Oszczędności

powiatu Borszczowskiego. Kasa Oszczędności przyjmuje **wkładki oszczędności** tak w złotych, jak i w dolarach amerykańskich te ostatnie z obowiązkiem zwrotu w efektywnych dolarach i wszelkie wkładki bez różnicy oprocentowuje w stosunku 9% dziewięć od sta rocznie.

Wkładki oszczędności złożone w Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu w Borszczowie gwarantowane są majątkiem całego powiatu i posiadają bezpieczeństwo pupilarne, zaczem we wkładkach tych mogą być lokowane wszelkie fundusze publiczne, państwowe i gminne kaucje, wadja i fundusze sieroce.

Kasa Oszczędności udziela kredytu, narazie tylko krótkoterminowego (wekslowego) oprocentowując go po 12% rocznie.

ZARZĄD KASY.

44.

L. Pr. 5190/28.

Ogłoszenie.

Michał **Michalczyszyn** z Kuropatnik, pow. Brzeżany, syn Antoniego, lat 23, umysłowo chory, podczas bytności w Zawałowie, powiat Podhajce w dniu 8-go września 1928 zagubił się w tłumie ludzi. Następnie był widziany w Hnilczu skąd poszedł w niewiadomym kierunku.

Opis osoby: wzrostu średniego, włosy czarne krótkie, oczy siwe, twarz podłużna, bez zarostu na twarzy, ubrany w czarną bluzę i spodnie, bez czapki, buty boksowe.

W razie przytrzymania go należy zawiadomić Urząd gminny w Kuropatnikach (poczta Brzeżany).

45.

Unieważnienia dokumentów.

Nestorowicz Władysław, urodzony i zamieszkały w Wołkowcach pow. Borszczów, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową Nr. 496 i kartę mobil. wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Czortkowie dnia 12 września 1924 roku.

Dowód osobisty Serja A. Nr. 161748 wydany przez Starostwo w Brodach do L. 1589 z dnia 2-go czerwca 1923 r. na imię Harmelin Salomon Jakób unieważnia się.

Dowód osobisty Serja A. Nr. 353328 wydany przez Starostwo w Brzeżanach dnia 14 kwietnia 1923 na imię Eustachego Zychewicza unieważnia się.

Dowód osobisty Serja A. Nr. 282605 wydany przez Starostwo w Brzeżanach dnia 16 czerwca 1928 na nazwisko Racheli Gitli Wachs f. Billig unieważnia się.

Unieważnia się legitymację urzędową Nr. 167/b. wystawioną przez Komendanta Wojewódzkiego Policji Państwowej w Tarnopolu na nazwisko Leji Jana posterunkowego P. P. w Kupczyńcach pow. Tarnopol, zgubioną przez tegoż w dniu 4 sierpnia 1928 r.

Czerepacha Jurko zamieszkały w Sinkowie pow. Zaleszczyki unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Czortkowie w 1921 r.

Martyniuk Hryćko urodzony w roku 1899 z Litowisk pow. Brody unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kamionce strum. w 1923 roku.

Auerbach Berko w Tarnopolu, unieważnia skradziony dnia 28 sierpnia 1928 r. dowód rejestracyjny wydany przez Dyrekcję Robót Publicznych w Tarnopolu w 1928 roku dla autobusu Tr. 9195 do L. 1/RP. IV. 6364/28.

Harbuz Michał syn Jana z Glinian unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Serja A. Nr. 123090.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.